

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 5T/41/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7218010692
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Blažovská
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2018:7218010692.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II samosudkyňou JUDr. Danielou Blažovskou v trestnej veci obžalovaného H. U. pre prečin podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 6. júla 2018 v Košiciach takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

H. U., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom V., T. č. XX, t.č. vo výkone trestu v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice,

je vinný, že

v Košiciach na ul. Q. dňa 06.03.2018 v dopoludňajších hodinách vulgárne nadával svojej bývalej družke poškodenej Y. Y., pričom ju chytil za vlasy a následne toho istého dňa asi o 17,00 hod. sa prostredníctvom mobilného telefónu vyhrážal poškodenej so slovami: „ak ťa s niekým uvidím, tak ťa zabijem“, pričom uvedené vyhrážky zopakoval aj dňa 08.03.2018 asi o 16,00 hod., čím u poškodenej Y. Y. vzbudil dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky uskutoční,

teda

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to vzbudilo dôvodnú obavu a uvedený čin spáchal na chránenej osobe,

tým spáchal

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona.

Z a t o s a odsudzuje

Podľa § 360 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 6 (šiestich) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona zaraďuje obžalovaného pre účely výkonu trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Trestné stíhanie obžalovaného H. U. sa pred podpísaným súdom vedie na podklade obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II sp. zn. 3Pv 150/18/8803 zo dňa 14.05.2018, podľa ktorej sa

mal dopustiť prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona spôsobom v nej, resp. vo výrokovej časti tohto rozsudku popísaným.

Obžalovaný H. U. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Formou položených otázok podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku bolo u obžalovaného zistené, že tento

- rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,
- že bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, že mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a že sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
- že rozumie právnej kvalifikácii skutku ako prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona,
- že bol oboznámený s trestnou sadzbou, ktorú zákon ustanovuje pre prečin jemu kladený za vinu a
- že sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona.

Na odporúčanie prokurátorky súd postupom podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny a zároveň rozhodol, že dokazovanie potrebné pre rozhodnutie o vine nevykoná a že na hlavnom pojednávaní vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste. V nadväznosti na uvedené pri rozhodovaní o vine obžalovaného prevzal všetky skutkové i právne tvrdenia obžaloby, ktoré majú oporu vo výsledkoch dokazovania vykonaného v prípravnom konaní.

K osobe obžalovaného vykonal súd dokazovanie výsluchom obžalovaného a prečítaním listín.

Obžalovaný H. U. vypovedal, že naposledy pracoval ako pomocný robotník na stavbách v spoločnosti G., s.r.o. v N., kde zarábala 250,00 € týždenne. Pracoval tam tri mesiace až kým ho nevzali do väzby. Je slobodný, spoločnú domácnosť viedol s družkou Y. Y., z ich vzťahu pochádza dieťa M. Y., ktorý bude mať v septembri 4 roky. Rodičovské práva a povinnosti k dieťaťu nie sú upravené súdnym rozhodnutím, nakoľko na starostlivosti o dieťa sa podieľali spoločne. Je nemajetný, momentálne bez zdrojov príjmu. Je zdravý, psychiatricky liečený nebol, alkohol užíva len príležitostne, iné drogy vôbec. Súдне trestaný bol viackrát.

Výpis z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vypovedá o tom, že obžalovaný má v období od 17.03.2016 do 08.03.2018 evidovaných 6 priestupkov. Naposledy dňa 11.02.2018, ale aj v ďalších troch prípadoch, porušil všeobecne záväzné nariadenie mesta tým, že konzumoval alkohol na verejnom priestranstve, v jednom prípade znečisťoval verejné priestranstvo a v jednom prípade (06.09.2016) sa pokúsil o krádež v OC S..

Podľa odpisu registra trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (zo dňa 17.05.2018) bol obžalovaný doposiaľ deväťkrát súдне trestaný. Posledný záznam svedčí o odsúdení vo veci 4T 19/2017.

Súдне rozhodnutia, ale aj spisy Okresného súdu Košice II 4T 1/2017 a 4T 19/2017 svedčia o tom, že obžalovaný bol vo veci sp. zn. 4T 1/2017 rozsudkom zo dňa 14.02.2018 (právoplatným toho istého dňa) uznaný za vinného z prečinu krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, pre účely výkonu ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia (ôsmy záznam v odpis registra trestov). Vo veci sp. zn. 4T 19/2017 bol obžalovaný rozsudkom zo dňa 15.02.2018 (právoplatným toho istého dňa) uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona a súd upustil od uloženia ďalšieho trestu vzhľadom na to, že trest odňatia slobody uložený vo veci 4T 1/2017 považoval za dostatočný.

Obžalovaný bol za prečin krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. c/, písm. f/ Trestného zákona odsúdený aj trestným rozkazom Okresného súdu Košice II sp. zn. 7T 56/2017 zo dňa 24.07.2017 k trestu odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov, ktorý vykonal v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia dňom 18.09.2017. O uvedenom svedčí citované rozhodnutie (ide o siedmy záznam v odpise registra trestov).

Rozsudok Okresného súdu Košice II sp. zn. 8T 5/2010 zo dňa 17.04.2014 (právoplatný toho istého dňa), je dôkazom o tom, že obžalovanému bol za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona a iné trestné činy uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov, so zaradením pre účely výkonu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 5T 162/2009 zo dňa 07.05.2010, ktorým bol obžalovanému pre zločin lúpeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 188 ods. 1 Trestného zákona a iné uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov 8 mesiacov a jeden deň so zaradením pre účely výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetkých ďalších nadväzujúcich rozhodnutí.

Zo spisu Okresného súdu Košice II 8PP 105/2015 je zrejmé, že uznesením vydaným vo veci dňa 18.01.2016 bol obžalovaný podmienčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody uloženého vo veci Okresného súdu Košice II 8T 5/2010 a bola mu určená skúšobná doba na 3 roky.

Všetky dôkazy k osobe obžalovaného súd na hlavnom pojednávaní vykonal zákonným spôsobom a následne ich aj v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil nestranne, podľa svojho vnútorného presvedčenia, každý dôkaz samostatne i v ich súhrne. Pri rozhodovaní o treste pre obžalovaného súd zároveň aplikoval základné zásady pre ukládanie trestov podľa § 34 ods. 1 až 4 Trestného zákona. V súlade s nimi pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, na osobu obžalovaného, jeho pomery i možnosť jeho nápravy. Na strane obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona spočívajúcu v tom, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento aj úprimne oľutoval. Na druhej strane však obžalovanému priťažuje podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona skutočnosť, že už bol za trestné činy odsúdený. Vzhľadom na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcej a priťažujúcej okolnosti neupravoval súd hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby (§ 38 ods. 2 až 4 Trestného zákona), ale pri ukladaní trestu vychádzal z trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovenej pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, ktorá je od 6 mesiacov do 3 rokov. Vzhľadom na charakter trestnej činnosti, spôsob spáchania trestného činu, prihliadnuc na odsúdenie vo veci Okresného súdu Košice II sp. zn. 4T 1/2017, ale aj predpokladané nariadenie výkonu zvyšku trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Košice II 8T 5/2010, uložil súd obžalovanému trest odňatia slobody na spodnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby v trvaní 6 mesiacov. Nepochybné je, že odsúdený spáchal predmetný úmyselný trestný čin v skúšobnej dobe podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, kde pre takýto prípad Trestný zákon v ustanovení § 49 ods. 2 vylučuje možnosť podmienčného odkladu výkonu trestu odňatia slobody neprevyšujúceho 2 roky. Na základe uvedeného, avšak aj vzhľadom k tomu, že obžalovaný opakuje násilnú, ale aj majetkovú trestnú činnosť, uložil mu súd trest odňatia slobody ako trest nepodmienečný, pre účely výkonu ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia vzhľadom k tomu, že v posledných 10 rokoch pred spáchaním predmetného skutku bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Košice II. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Osoby, ktoré sa vzdali práva podať odvolanie, toto právo nemajú.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2), pokiaľ obžalovaný výslovne nevyhlási, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech týmito osobami
- zákonný zástupca obž. opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony

alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.